19 Απριλίου 2014

«Αύτη η ημέρα ην εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή».

/ Γενικά Θέματα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ακούγεται ίσως παράξενα η προτροπή για αγαλλίαση σε μια εποχή και σε μια περιοχή οπού γύρω ο θάνατος χορεύει με τον πιο κυνικό τρόπο, με την κλαγγή των οπλών και τον θρήνο των διωκομένων. Αυτόν τον καιρό η πραγματικότητα που

μας κυκλώνει είναι καταθλιπτική. Πυρκαγιά πολέμου, προσφυγιά, ανέχεια, αβεβαιότητα, απόγνωση. Παραταύτα, η ανέσπερη ημέρα της Αναστάσεως, «αύτη η ημέρα ην εποίησεν ο Κύριος», είναι για μας αστείρευτη πηγή εσωτερικής χαράς. Σε οποιεσδήποτε συνθήκες, παραμένουμε «Εκκλησία [...] αγγελλομένη εν τω πά-θει του Κυρίου [...] και εν τη αναστάσει αυτού» (Αγ. Ιγνάτιος)· Εκκλησία που δέεται και αγωνίζεται για την ειρήνη του σύμπαντος κόσμου.
Μέσα στη βαριά ατμόσφαιρα που ζούμε, έχουμε ανάγκη από μια βαθιά αναπνοή ειρηνικής ευφροσύνης. Η καλύτερη αντίσταση σ' αυτή τη χαοτική σύγχυση είναι η μυστική αγαλλίαση του Πάσχα. Δεν αγνοούμε την πραγματικότητα. Την υπερβαίνουμε με το φως που ακτινοβολεί η Ανάσταση, με την ειρήνη που αυτή δίνει στις ψυχές, με τη βεβαιότητα ότι οι δυνάμεις του σκότους, της βίας, της υποκρισίας και της αδικίας θα ανατραπούν και θα νικηθούν με τη δύναμη του Θεού. Τον Ιησού Χριστό τον κάρφωσαν στο σταυρό «δια χειρών ανόμων)). «Ό Θεός όμως τον ανέστησε, ελευθερώνοντάς τον από τα δεσμά του θανάτου, γιατί ήταν αδύνατο να τον κρατήσει ο θάνατος». Μιλώντας προφητικά ο Δαυίδ για την ανάσταση του Χριστού διαβεβαίωνε ότι «ούτε εγκαταλείφθηκε στον άδη, ούτε το σώμα του γνώρισε φθορά». Το Πάσχα πανηγυρίζουμε τη συντριβή του κράτους του θανάτου, του ανελέητου εχθρού του ανθρώπου. Με το Χριστός Ανέστη γιορτάζουμε το σημαντικότερο γεγονός της ιστορίας, που αφορά στο βάθος, το νόημα, το μέλλον της υπάρξεως του ανθρώπου.

Μπορεί ποικίλες προεκτάσεις του θανάτου να μας κυκλώνουν με τα πιο παράξενα και πολύμορφα προσωπεία τους, με την άδικη καταπίεση, την εξουθενωτική ένδεια, τα απροσδόκητα δεινά. Παραταύτα, μέσα στο φως της Αναστάσεως όλα αυτά μεταμορφώνονται και μπορούν να ξεπερασθούν. «Μην παραξενεύεστε για τη φοβερή δοκιμασία με την οποία δοκιμάζεσθε», συμβουλεύει ο απόστολος Πέτρος. «Αντίθετα να χαίρεστε που συμμετέχετε στα παθήματα του Χριστού, γιατί έτσι θα γεμίσετε χαρά και αγαλλίαση όταν αποκαλυφθεί η δόξα Του» (Α'Πετρ. 4:12-13)· Και σε ώρες σκληρού διωγμού, βεβαιώνει: ο Θεός «που από μεγάλη ευσπλαχνία μας ξαναγέννησε σε μια καινούργια ζωή με την ανάσταση του Ιησού Χριστού», μας δίνει τη δυνατότητα να ελπίζουμε πραγματικά, μας περιφρουρεί με τη δύναμή του «ωσότου έρθει η σωτηρία, που είναι ήδη έτοιμη να φανερωθεί κατά τους έσχατους χρόνους. Με τη σκέψη αυτή να αισθάνεστε αγαλλίαση, έστω και αν χρειαστεί προς το παρόν να στενοχωρηθείτε για λίγο από ποικίλες δοκιμασίες» (Α' Πετρ. 1:3-6).

Ο Χριστός έρχεται, μετά την κάθοδό Του στον άδη, να μας αναστήσει από τον πολύμορφο άδη των βασανιστικών κοινωνικών και ψυχολογικών πιέσεων. Η «εις Άδου κάθοδος» του Χριστού διακηρύττει την οριστική κατάλυση του θανάτου και έχει γίνει σύμβολο της Αναστάσεως στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Κάθε πιστός που συνδέεται με τον παθόντα και αναστάντα Χριστό, ζει στην προσωπική του ζωή την

εμπειρία του ψαλμωδού: «Δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη, […]μου έδειξες τον δρόμο προς τη ζωή. Θα με γεμίσεις ευφροσύνη όταν θα είμαι κοντά σου» (Πράξ. 2:27-28 – Ψαλμ. 15:10-11). Στηριγμένοι στην αδιάκοπη παρουσία του αναστά-ντος Κυρίου, μπορούμε και στις πιο οδυνηρές συνθήκες να ψάλλουμε: «Ω θείας, ω φίλης, ω γλυ-κυτάτης σου φωνής. Μεθ' ημών αψευδώς γαρ επηγγείλω έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνων, Χριστέ· ην οι πιστοί άγκυραν ελπίδος κατέχο-ντες, αγαλλόμεθα». Η Ανάσταση αποτελεί πρόγευση της τελικής νίκης του Θεού της αγάπης στα έσχατα. Φέρνει το μέλλον εντός μας και, με την εξαγιαστική ενέργεια του Αγίου Πνεύματος μέσα στο μυστήριο της Εκκλησίας, το κάνει παρόν.

Ασφαλώς, όλη αυτή η βεβαιότητα στηρίζεται στην πίστη και στη βιωματική προσωπική σχέση με τον αναστάντα Χριστό. Στην καθαρή, διάφανη αλήθεια, που αιώνες τώρα διακηρύσσει το Ευαγγέλιο: Ανέστη Χριστός! Βεβαιότητα που συμμερίζονται δισεκατομμύρια ανθρώπων σε όλους τους αιώνες. Αυτή αποτελεί το χαρακτηριστικό του χριστιανικού βιώματος, που προσδιορίζει και αδιάκοπα αναγεννά τον πιστό.

Αναντίρρητα, αυτή την πίστη την αποδέχεται, ή την απορρίπτει κανείς ελεύθερα. Όσοι τη δεχόμαστε, μαζί με την αγαλλίαση καλούμεθα να στοχασθούμε βαθύτερα το νόημα της, τις συνέπειες της στη ζωή μας, μέσα σε κλίμα δοξολογικό και να μεταφέρουμε την ελπίδα και την πνοή της Αναστάσεως στους χώρους στους οποίους κινούμεθα. Αλλά και όσοι δυσκολεύονται να την αποδεχθούν, μπορούν να αναπνεύσουν στην ατμόσφαιρα της χαράς αυτής που εκπέμπει το Πάσχα. Η αγαλλίαση της Αναστάσεως έχει τη δύναμη να αγγίζει τις ψυχές και όσων βρίσκονται, ή νομίζουν ότι βρίσκονται μακριά.

«Δεύτε αγαλλιασώμεθα τω Κυρίω […] τω φωτίσαντι ανθρώπων το γένος». Το φώς της Αναστάσεως δεν περιορίζεται να θερμαίνει και να ζωογονεί ορισμένες μόνο ανθρώπινες ψυχές. Ο αναστάς Κύριος φωτίζει τους πάντες και τα πάντα. Το Πάθος και η Ανάσταση του Χριστού έριξαν φως στη ζωή του ανθρωπίνου γένους σε όλες τις εποχές· το φως τους διαπέρνα, τις ενδόμυχες ανησυχίες και αναζητήσεις των ανθρώπων απαλύνει τις πίκρες και τις αγωνίες μας. Το ανέσπερο φως που ακτινοβολεί το Πάσχα ανοίγει μπροστά μας έναν απέραντο διάφανο ορίζοντα, για να δούμε πιο πέρα από τα άμεσα που μας πιέζουν. Οι συνέπειες της αναστάσεως του Χριστού εκτείνονται όχι μόνο στην ανθρωπότητα αλλά και σ' ολόκληρη τη δημιουργία.

«Αύτη η ήμερα ην εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή». Η αναστάσιμη ευφροσύνη βιώνεται και ακτινοβολεί ανεξάρτητα από τον ευμενή ή δυσμενή περίγυρο, ακόμη και σε συνθήκες φτώχειας, αρρώστιας, κατατρεγμού, πολέμου, και αβεβαιότητος. Είναι εσωτερική, ελεύθερη, ακατάβλητη. Και την

έχουμε άμεση ανάγκη ακριβώς τώρα που όλα έχουν βαλθεί να μας πνίξουν μέσα στις αναθυμιάσεις του θανάτου. Η χαρά αυτή πολλαπλασιάζεται την ώρα που προσφέρει αγάπη εκεί που περισσεύει το μίσος, ελπίδα εκεί που δεσπόζει η απόγνωση. Δεύτε λοιπόν «αγαλλιάσω-μεθα τω Κυρίω, τω συντρίψαντι θανάτου το κράτος και φωτίσαντι ανθρώπων το γένος». Ας αντλήσουμε θάρρος ζώντας την αγαλλίαση της Εκκλησίας μας, παρά τα καταπιεστικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, παρά τις δοκιμασίες που περνούμε. Ο αναστάς Χριστός έχει τη δύναμη να διαλύει κάθε σκιά του άδη· να συντρίβει το κράτος του θανάτου που φέρνει η βία, η αδικία, η αλαζονεία και η μανία της καταστροφής. Αυτός προσφέρει ανέσπερο φως σε όσους Τον πιστεύουν και Τον αγαπούν.

Χριστός Ανέστη, αδελφοί μου. Ευφρόσυνο Πάσχα για όλους. Με πρόθυμη προσφορά αγάπης και με χαρούμενη αντοχή.

(Αναστασίου Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας, «Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός», εκδ. Μαΐστρος)

Πηγή: ayioi-pantes.blogspot.gr